

บทความวิจัย

เรื่อง การศึกษาแนวคิดทางปรัชญาในอนิเมะญี่ปุ่น เรื่อง ไชโคฟาส ออครหัสล่า

โดย

นางสาวสินิทธา แซ่ฮุน

รหัสนักศึกษา 05580707

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย	การศึกษาแนวคิดทางปรัชญาในอนิเมะญี่ปุ่นเรื่อง ไชโคพาส ถอดรหัสล่า
ผู้เขียน	นางสาวสินิธา แซ่ฮุ้น
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ชัยสิงกานานนท์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องการศึกษาแนวคิดทางปรัชญาในอนิเมะญี่ปุ่นเรื่อง ไชโคพาส ถอดรหัสล่า มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดทางปรัชญา และเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงเนื้อหาที่สะท้อนแนวคิดทางปรัชญา และจริยศาสตร์ ซึ่งใช้อนิเมะญี่ปุ่นเรื่อง ไชโคพาส ถอดรหัสล่า เป็นกรณีศึกษา โดยศึกษาค้นคว้าจากแนวคิด จริยศาสตร์ อภิจริยศาสตร์และหลักทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า อนิเมะญี่ปุ่นเรื่อง ไชโคพาส ถอดรหัสล่า มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับแนวคิด จริยศาสตร์ คือ การมุ่งค้นหาว่าแท้จริงแล้ว การกระทำ และคุณค่าของความเป็นมนุษย์ตัดสินกันที่ตรงไหน อะไรคือสิ่งที่ถูกหรือผิด ความยุติธรรมหรืออำนาจใดที่จะกำหนดตัดสินชีวิตของคน ๆ หนึ่งว่าควรทำอะไร หรือไม่ควรทำอะไร ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงคำตอบจากการดำเนินเรื่องราวผ่านตัวละครเอกในเรื่อง จึงกล่าวได้ว่าการที่เราจะตัดสินใคร หรือตัดสินอะไรสักอย่างนั้น ทุกอย่างล้วนขึ้นอยู่กับมุมมองและสังคมเป็นหลัก โดยจะพบว่า ส่วนมากมนุษย์นั้น มักจะถูกสังคมเป็นผู้กำหนดและชักนำให้คิดหรือปฏิบัติกันอย่างเป็นระเบียบแบบแผน และเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าในโลกเรานั้น ไม่มีกฎเกณฑ์สากลในการตัดสินถึงความถูกต้อง ความผิด ความดี หรือความชั่ว เพราะสิ่งเหล่านี้มักถูกตัดสินโดยผู้คนในสังคม ซึ่งสามารถพบเห็นได้ในยุคปัจจุบันนี้

คำสำคัญ : แนวคิดปรัชญา, จริยศาสตร์, อนิเมะ, ไชโคพาส

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องการศึกษาแนวคิดปรัชญาในอนิเมะญี่ปุ่นเรื่อง ไชโคพาส ถอดรหัสล่า สำเร็จได้ด้วย ความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย ที่คอยดูแลเอาใจ ใส่ ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวคิด ตลอดจนคอยตรวจสอบแก้ไขให้แก่ผู้ศึกษาตั้งแต่เริ่มดำเนินการทำบทความวิจัย จนกระทั่งบทความวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ศึกษารู้สึกสำนึกในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์สาขาปรัชญาทุกท่าน สำหรับความกรุณาให้ความรู้ การชี้แนะแนวทาง ต่าง ๆ คำอธิบายรายละเอียดที่เอื้อต่อการทำบทความวิจัยเล่มนี้

ขอขอบคุณทุกคนในครอบครัว สำหรับกำลังใจ คำปรึกษาที่ดี และคอยสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน

ขอบคุณกานต์รวี รวมถึงเพื่อน ๆ ทุกคน สำหรับทุก ๆ คำปรึกษา คอยเป็นกำลังใจให้ คอยรับฟัง ปัญหา รวมถึงช่วยตรวจสอบแก้ไขในส่วนที่ผิดพลาดในบทความวิจัยเล่มนี้ จนทำให้ผู้ศึกษาสามารถผ่านพ้น อุปสรรคต่าง ๆ มาได้ด้วยดี

ขอบคุณวงดนตรี Imagine Dragons และศิลปินคนอื่นทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจให้ คอยอยู่เคียงข้าง ในตอนที่ท้อแท้และหมดแรงบันดาลใจ

หากพลความผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาขอกราบขอภัยมา ณ ที่นี้ด้วย และหวังว่าบทความวิจัย ฉบับนี้คงจะมีประโยชน์ไม่มากนักน้อยต่อผู้ที่สนใจจะศึกษาในเรื่องนี้ หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

สินิทธา แซ่ฮุ้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ.....	ค
1.บทนำ	1
2.ความหมายและแนวคิด.....	8
2.1 ความหมายของวิชาปรัชญา.....	8
2.2 ความหมายของจริยศาสตร์.....	8
2.3 ความหมายของอภิจริยศาสตร์.....	10
2.4 ประโยชน์ของจริยศาสตร์.....	11
2.5 ปรัชญากับอุดมคติชีวิต.....	12
2.6 มนุษย์กับเกณฑ์ตัดสินทางจริยธรรม.....	13
3.วิเคราะห์แนวคิดทางปรัชญาในอนิเมะญี่ปุ่นเรื่องไซโคพาส ถอดรหัสล่า.....	14
4.สรุปผลการศึกษา.....	17
บรรณานุกรม	19
ประวัติผู้วิจัย	20

1. บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

อนิเมะ (ญี่ปุ่น: アニメ anime) เป็นคำภาษาญี่ปุ่นที่มาจากภาษาอังกฤษว่าแอนิเมชัน (animation) แปลว่าเคลื่อนไหวหรือภาพเคลื่อนไหว และได้กลายเป็นคำเฉพาะของภาษาญี่ปุ่นใช้หมายถึง ภาพยนตร์การ์ตูนภายนอกประเทศญี่ปุ่น อนิเมะหมายถึงภาพยนตร์การ์ตูนสัญชาติญี่ปุ่นซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะทางศิลปะแตกต่างกับภาพยนตร์การ์ตูนจากแหล่งอื่น อนิเมะส่วนใหญ่จะวาดขึ้นด้วยมือ แต่ปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยสร้างอนิเมะอย่างแพร่หลาย อนิเมะส่วนใหญ่สร้างขึ้นเพื่อความบันเทิงเหมือนภาพยนตร์ โดยมีแนวเรื่องหลากหลายและครอบคลุมแนววรรณกรรมเกือบทุกแนว และมักถูกสร้างขึ้นเป็นตอน ๆ เพื่อฉายทางโทรทัศน์ ส่วนหนึ่งได้รับการสร้างเป็นภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องยาวเพื่อฉายในโรงภาพยนตร์และอีกส่วนหนึ่งได้รับการสร้างเป็นตอน ๆ เพื่อขายตรงในรูปแบบดีวีดี วีซีดีหรือวีดีโอ นอกจากนี้ยังมีการทำเป็นตอนเฉพาะที่เรียกว่าโอวีเอ อนิเมะหลายเรื่องได้รับการดัดแปลงมาจากมังงะ นอกจากนี้ยังมีอนิเมะที่ถูกนำไปดัดแปลงเป็นละครโทรทัศน์อีกด้วย

อำนาจพิเศษอย่างหนึ่งของการ์ตูนคือสามารถนำเรื่องที่หนักหน่วงหรือเรื่องต้อมหำอย่างอาชญากรรม การเมือง สงคราม วิทยาศาสตร์ ความขัดแย้งทางชนชั้นหรือเชื้อชาติ ฯลฯ มาเล่าผ่านลายเส้นทั้งในรูปแบบ แอบซ่อนไปกับฉากหรือทำการผจญภัยแนวแฟนตาซีได้อย่างกลมกลืนหรือแสดงเนื้อหาอย่างชัดเจนตรงไปตรงมา ด้วยเหตุที่การ์ตูนมีอำนาจถ่ายทอดจินตนาการแทบไร้ขีดจำกัดนี้ ทำให้เป็นการถ่ายทอดความจริงของชีวิตเมื่อเข้าใจถึงสิ่งที่การ์ตูนเรื่องนั้นต้องการจะบอกการ์ตูนบางเรื่องมีศักยภาพเป็นตำราวิชาการที่ให้สาระความรู้อย่างเพลิดเพลิน (สุชาติ ศรีสวรรณ, 2553: 7-8)

ในสมัยนี้การ์ตูนญี่ปุ่นไม่ได้จำกัดแต่เพียงให้เด็กรับชมเท่านั้น เพราะผู้ใหญ่หรือวัยทำงานนั้นก็สามารรับชมได้เช่นกัน และตัวการ์ตูนญี่ปุ่นนี้เองก็ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการบอกเล่าหรือส่งสารต่าง ๆ ใ้ง่ายต่อการเข้าใจมากขึ้นอีกด้วย เนื่องจากการ์ตูนญี่ปุ่นนั้นสามารถอธิบายเรื่องที่ยากต่อการเข้าใจให้ดูง่ายขึ้น ทั้งยังมีความสนุกสนานแฝงเข้ามา อย่างเช่นการสอดแทรกเรื่องคุณธรรมความกล้าหาญความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นับได้ว่าเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกทั้งทางตรงและทางอ้อมให้แก่เยาวชนของชาติได้อย่างดีเยี่ยม

การ์ตูนญี่ปุ่น (อนิเมะ) ในปัจจุบันนั้นไม่ได้มีแต่แค่เรื่องสนุกสนานเสมอไป เพราะในขณะนี้ก็มีอนิเมะหลายต่อหลายเรื่องด้วยกันที่สอดแทรกเนื้อหาที่จริงจังลงไป ดังอนิเมะ เรื่อง ไชโคพาส ถอดรหัสล่า ที่ได้แทรกแนวคิดทางปรัชญาไว้ในเรื่องอย่างจรรยาบรรณ ซึ่งถือได้ว่าเป็นหนึ่งในสาขาของปรัชญาแกมยังแฝงข้อคิดในหลายด้าน ถือได้ว่าเป็นอนิเมะที่ได้รับความนิยมอย่างมากในญี่ปุ่นเพราะมีเนื้อหาที่เสียดสีสังคมและสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในอนาคตที่ว่าถ้าภายภาคหน้าที่สังคมมีความเจริญและพัฒนาอย่างถึงขีดสุด หากสังคมเป็นตัวชักนำเราทุกอย่างมนุษย์ไม่ได้คิดอะไรด้วยตัวเองเมื่อถึงขณะนั้นแล้วมนุษย์จะยังคงซึ่งความเป็นมนุษย์ไว้ได้หรือไม่

ดังนั้นอนิเมะเรื่องนี้ไม่ได้ใส่เข้ามาแต่เพียงความคิดเชิงปรัชญาอย่างเดียวเท่านั้น ในเนื้อเรื่องก็มีทั้งความสนุกสนานให้ติดตามทำให้ไม่ได้ดูยากจนเกินไปและทำให้เมื่อดูจบแล้วต้องขบคิดถึงปัญหาที่ว่าถ้าในอนาคตเกิดเหตุการณ์แบบนั้นจริงเราจะสามารถรับมือได้อย่างไร

ไซโคพาส ถอดรหัสล่า (ญี่ปุ่น: サイコパス PSYCHO-PASS) เป็นอนิเมะญี่ปุ่นแนวไซเบอร์พังก์ (Cyberpunk) แอ็คชั่น ไซไฟและสืบสวนที่เขียนบทโดยอุโระบุจิ เก็น และกำกับโดย ชิโอะตะนิ นะโอะโยะชิ ออกฉายครั้งแรกในประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม ปี ค.ศ.2012 โดยบริษัท Production I.G. มีจำนวนตอนทั้งหมด 22 ตอน ลิขสิทธิ์วีดิทัศน์ภาษาไทย โดยบริษัทตรีมเอบีเพรส (เดกซ์) จำกัด ซึ่งได้รับความนิยมในญี่ปุ่นอย่างมาก รวมทั้งในประเทศอื่น ๆ ด้วยและต่อมาได้กลายมาเป็นมังงะโดยใช้ชื่อว่า TSUNEMORIAKANE ผู้ตรวจการล่าอาชญากรรมจำนวน 6 เล่มจบ แปลและตีพิมพ์เป็นภาษาไทยโดยบริษัทสยามอินเตอร์คอมิกส์

เมื่อวิเคราะห์ถึงอนิเมะเรื่องนี้จะเกี่ยวข้องกับแนวคิดจริยศาสตร์อันเป็นหนึ่งในสาขาของปรัชญาที่พิจารณาเกี่ยวกับเกณฑ์การตัดสินการกระทำของมนุษย์ จะได้พิจารณาในประเด็นเกี่ยวกับสิ่งดีและสิ่งไม่ดี สิ่งถูกหรือสิ่งผิดที่ใช้สังคมเข้ามาเป็นตัวตัดสิน โดยในอนิเมะไซโคพาส ถอดรหัสล่าเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอนาคตที่ประเทศญี่ปุ่นผู้คนตกอยู่ภายใต้อำนาจของระบบและสังคมซึ่งยุคนั้นมีการตรวจวัดสภาพและปริมาณของจิตใจและบุคลิกของผู้คนเกิดขึ้นโดยข้อมูลเหล่านั้นได้ถูกบันทึกและประมวลผลกันไป โดยมีเลขอาชญากรรมสัมประสิทธิ์และแถบสีอันเป็นสิ่งที่บ่งบอกค่าของตัวบุคคลนั้น ๆ หากใครที่มีแถบสีซุนและเลขอาชญากรรมสัมประสิทธิ์สูงเกินจากที่กำหนดไว้จะต้องไปรับการรักษาบำบัดให้กลับมาดีเหมือนเดิม แต่ถ้าบุคคลใดที่มีแถบสีซุนและเลขอาชญากรรมสัมประสิทธิ์เกินจากที่กำหนดไว้มากและไม่สามารถรักษาให้กลับไปเป็นเช่นเดิมได้แล้ว ก็จะถูกระบบซิบิล (Sibyl System) ตัดสินว่ากลายเป็นบุคคลที่โลกไม่ต้องการและต้องถูกกำจัดทิ้งในทันทีโดยใช้ปืนโดมิเนเตอร์ (Dominators) ในการยิง และยังมีหน่วยงานที่ใช้วัดค่าพฤติกรรมของมนุษย์แต่ละคน คือ หน่วยปฏิบัติการ คอยสอดส่องดูแลความสงบสุขของประชาชน ซึ่งโคงามิ ซินยะ ตัวเอกของเรื่องจากหน่วยปฏิบัติการได้รับมอบหมายให้ออกไปจัดการกับคดีอาชญากรรมต่าง ๆ ตามที่แกนหลักของเรื่องสื่อออกมาจึงสามารถนำแนวคิดจริยศาสตร์มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้เพื่อให้เข้าใจถึงพฤติกรรมของตัวละครและเหตุผลความเป็นไปในแต่ละเหตุการณ์

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแนวคิดทางปรัชญาทางด้านจริยศาสตร์ที่ปรากฏอยู่ในอนิเมะญี่ปุ่น เรื่อง ไซโคพาส ถอดรหัสล่า

2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบให้เห็นถึงเนื้อหาในอนิเมะที่สะท้อนถึงแนวคิดจริยศาสตร์และพฤติกรรมต่าง ๆ โดยใช้อนิเมะญี่ปุ่น เรื่อง ไชโคพาส ถอดรหัสล่าเป็นกรณีศึกษา

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดทางปรัชญาในการ์ตูนญี่ปุ่น
2. มีความรู้ความเข้าใจที่ตัวอนิเมะต้องการจะสื่อออกมาโดยใช้อนิเมะญี่ปุ่นเรื่อง ไชโคพาส ถอดรหัสล่า เป็นกรณีศึกษา
3. ฝึกทักษะการค้นคว้าข้อมูลและการใช้ภาษา

1.4 การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องการวิจัย

1. ความหมายของวิชาปรัชญา

มองดี (2551) เขียนบทความในอินเทอร์เน็ตเรื่อง ”ปรัชญาคืออะไร” กล่าวว่าปรัชญานั้นมีความหมายกว้างมากยากที่จะจำกัดความลงไปได้เพราะเหตุที่วิชาปรัชญานั้นเป็นวิชาที่ศึกษาหาความจริงตามหลักเหตุและผลอย่างกว้าง ๆ กับธรรมชาติของจักรวาลที่เราอาศัยอยู่ ใจความโดยรวมของความหมายของปรัชญาคือศาสตร์ที่ศึกษาหาความรู้ความจริงของมนุษย์โลกธรรมชาติและชีวิตอย่างลึกซึ้งเพื่ออธิบายเหตุการณ์และสิ่งต่าง ๆ โดยใช้หลักการของเหตุผลในวิชาตรรกวิทยาเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงความจริงหรือความรู้ที่แน่นอน โดยปรัชญาเริ่มต้นขึ้นจากความสงสัยต่อโลกต่อตัวเราเองต่อสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา

สถิต สมเสียม (2559) เขียนบทความในอินเทอร์เน็ตเรื่อง “ความหมายและขอบเขตของปรัชญา” กล่าวว่าปรัชญามีความหมายกว้างขวางเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความคิดของบุคคลและมีลักษณะเป็นนามธรรม การที่จะให้ความหมายของคำว่าปรัชญาที่แน่นอนจึงเป็นเรื่องยาก ดังนั้นการพิจารณาความหมายของคำว่าปรัชญาแยกพิจารณาออกเป็น 2 ประเภทคือความหมายตามรูปศัพท์และความหมายโดยอรรถ

1.ความหมายตามรูปศัพท์คำว่า Philosophy ตามรูปศัพท์ภาษาอังกฤษผู้ที่นำมาใช้คือ ไพทาгорัส (Pythagoras) เป็นผู้เริ่มใช้คำนี้เป็นครั้งแรกมาจากภาษากรีกว่า Philosophy จะแปลว่าการรักในการรู้ รักในความฉลาดหรือรักในความปรารถนา (Love of Wisdom) ความหมายตามรูปศัพท์ภาษาอังกฤษเน้นที่ทัศนคตินิสัยและความตั้งใจและกระบวนการแสวงหาความรู้

2.ความหมายโดยอรรถ นักปรัชญาและนักคิดได้อธิบายถึงความหมายของปรัชญาถือว่าเป็นศาสตร์ของศาสตร์ทั้งหลาย ซึ่งหมายถึงว่าปรัชญาเป็นวิชาแม่บทของวิชาการแขนงอื่น ๆ และมีความสัมพันธ์กับวิชาทุก ๆ สาขาด้วย ปรัชญาจะทำหน้าที่สืบค้นเรื่องราวต่าง ๆ ที่มนุษย์ยังไม่รู้และสงสัยจนกระทั่งรู้ความจริงและมีคำตอบของตนเองอย่างชัดเจนในเรื่องราวนั้นก็แยกตัวเป็นวิชาหรือศาสตร์ต่างหากออกไป

ปรกรณ์ สิงห์สุริยา (ม.ป.ป.) เขียนบทความในอินเทอร์เน็ตเรื่อง “ปรัชญาคืออะไร” กล่าวว่าคำว่า Philosophy มาจากคำภาษากรีกว่า Philosophia ซึ่งมีรากศัพท์มาจากคำ 2 คำคือ Philo หมายถึงความรัก และ Sophia หมายถึงความรู้,ปัญญา,ความฉลาดเมื่อรวมกันแล้วคำว่า Philosophy จึงหมายถึง ความรักในความรู้, ความรักในการแสวงหาความรู้หรือการใฝ่ใจในการแสวงหาความรู้ คำว่าปรัชญาที่มาจากภาษากรีกกับที่มาจากภาษาสันสกฤตจะแตกต่างกัน กล่าวคือที่แปลจากภาษากรีกแปลว่าความรักในการรู้หรือความรักปัญญาเพราะความรู้หรือปัญญา ส่วนที่แปลจากภาษาสันสกฤตแปลว่าความรู้อันประเสริฐหรือความรอบรู้มนุษย์ทุกคนสามารถมีความรอบรู้หรือมีความรู้อันประเสริฐได้

2. ความหมายและขอบเขตของจริยศาสตร์

บุญมี แทนแก้ว (2529) เขียนหนังสือเรื่อง “ปรัชญาเบื้องต้น” กล่าวถึงจริยศาสตร์ว่าเป็นวิชาที่พิจารณาถึงเกณฑ์ตัดสินที่ว่าด้วยอุปนิสัยนิสัยความประพฤติของมนุษย์ จริยศาสตร์ช่วยตีค่าการตัดสินของมนุษย์โดยการมองทางอุปนิสัยนิสัยและความประพฤติตามที่บุคคลแสดงออกมาว่าถึงเกณฑ์อะไรตัดสินความประพฤติอย่างไรควรทำ อย่างไรถูกอย่างไรผิด อะไรดีอะไรชั่ว ขอบเขตเนื้อหาของจริยศาสตร์ที่ศึกษา ได้แก่ 1. อภจริยศาสตร์ศึกษาเรื่องธรรมชาติของความเป็นดี 2.อุดมคติชีวิตศึกษาถึงอุดมการณ์อันสูงสุดของชีวิตมนุษย์ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตมนุษย์และ 3.เกณฑ์ตัดสินคุณค่า

กิริติ บุญเจือ (2534) เขียนหนังสือเรื่อง “ชุดพื้นฐานปรัชญาจริยศาสตร์สำหรับผู้เริ่มเรียน” กล่าวถึงจริยศาสตร์ว่า คือวิชาที่พิจารณาว่าด้วยเกณฑ์ตัดสินความประพฤติดีซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 หัวข้อใหญ่ดังนี้ 1.ความประพฤติหมายถึงพฤติกรรมที่มีมโนธรรมแทรกเข้ามา 2.พฤติกรรมได้แก่ การกระทำทุกอย่างของมนุษย์และ 3.มโนธรรมคือความสำนึกชั่วด้วยความประพฤติดีจนเคยชินเรียกว่าคุณธรรม

ศรัณย์ วงศ์คำจันทร์ (2536) เขียนหนังสือเรื่อง “ปรัชญาเบื้องต้น” กล่าวถึงจริยศาสตร์ว่า คือวิชาที่ว่าด้วยเกณฑ์ในการตัดสินแห่งพฤติกรรมมนุษย์ที่ว่าด้วยความดีความถูกต้องสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ ทั้งนี้เพื่อให้มนุษย์ดำเนินชีวิตของตนเองอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข จริยศาสตร์นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้มนุษย์เรารู้จักตั้งคำถามกับวิถีการดำรงชีวิตของมนุษย์ สิ่งที่มนุษย์ให้คุณค่าเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของหมู่คณะและความเจริญของสังคมนั้น ๆ โดยเน้นที่จะศึกษาหน้าที่ของมนุษย์อุดมการณ์สูงสุดของชีวิตและความดีอันสูงสุด

สิตางค์ เจริญวงศ์ (2558) เขียนหนังสือเรื่อง “ปรัชญาในภาพยนตร์” กล่าวถึงจริยศาสตร์ ว่า คือ การศึกษาว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำ สิ่งไหนดี สิ่งไหนไม่ดี ซึ่งจริยศาสตร์เป็นสิ่งที่แยกออกมาจากปรัชญาบริสุทธิ์และได้นำเสนอเกณฑ์การตัดสินทางจริยธรรมออกมาใช้สำหรับวิเคราะห์อย่างน้อยสองทัศนะด้วยกัน คือ การกระทำที่ดีคือการกระทำที่ทำแล้วเกิดประโยชน์สุขสองการกระทำที่ดีคือการกระทำตามหน้าที่

วิทย์ วิศทเวทย์ (ม.ป.ป.) เขียนหนังสือเรื่อง “ปรัชญาทั่วไป” กล่าวถึงจริยศาสตร์ไว้ว่า จริยศาสตร์พูดถึงความสัมพันธ์ที่มนุษย์มีต่อตนเองและต่อผู้อื่น อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตมนุษย์ควรดำรงอยู่อย่างไรจึงจะสมเกิดมาเป็นคน มีหลักอะไรตายตัวหรือไม่ที่จะตัดสินคุณธรรมความดี ถ้ามีหลักนั้นคืออะไรความดีมีจริงหรือไม่หรือเป็นเรื่องสมมติ

คนของแผ่นดิน (2559) เขียนบทความในอินเทอร์เน็ตเรื่อง “จริยศาสตร์” กล่าวว่าคำว่า จริยศาสตร์เป็นคำมาจากภาษาสันสกฤต มีความหมายว่าศาสตร์ว่าด้วยความประพฤติหรือการกระทำของมนุษย์จะว่าด้วยอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ อะไรถูก อะไรผิด อะไรดี อะไรไม่ดี เป็นต้น จริยศาสตร์เป็นศัพท์บัญญัติขึ้นซึ่งแปลมาจากคำภาษาอังกฤษว่า ethics มาจากรากศัพท์ภาษากรีกว่า ethos ภาษาละตินว่า ethica แปลว่าประเพณีความเคยชิน (Custom) เป็นพฤติกรรมกลุ่มคือคนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่เป็นไปในแนวเดียวกันจนกระทั่งถือเอาพฤติกรรมเช่นนั้นเป็นแบบแผนของการกระทำของสังคมไปในที่สุด

ดวงเด่น นุเรมรัมย์ (2559) เขียนบทความในอินเทอร์เน็ตเรื่อง “จริยศาสตร์คืออะไร-ความหมายและขอบเขตเนื้อหาของจริยศาสตร์” กล่าวไว้ว่า จริยศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยความประพฤติหรือการกระทำของมนุษย์ เมื่อพิจารณาตามขอบเขตของการศึกษาแล้วอาจกล่าวได้ว่าจริยศาสตร์เป็นสาขาหนึ่งของปรัชญาที่ศึกษาเกี่ยวกับคุณค่าการกระทำของมนุษย์ โดยมีเหตุผลเป็นพื้นฐานในการศึกษาเรื่องคุณค่าทางจริยศาสตร์ อันเกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์นั้น

2.1. อภจริยศาสตร์

ดีจิงดี (2550) เขียนบทความในอินเทอร์เน็ตเรื่อง “จริยศาสตร์ (ศาสตร์เพื่อการตัดสินศีลธรรมของสังคม)” กล่าวว่า อภจริยศาสตร์นั้นเป็นศาสตร์อีกแขนงหนึ่งที่แยกออกมาจากจริยศาสตร์โดยแนวความคิดของนักจริยศาสตร์ทางด้านอภจริยศาสตร์อาจแบ่งออกเป็นพวกใหญ่ ๆ ได้ 3 พวกคือ

1. ธรรมชาตินิยม (Naturalism) นักปรัชญากลุ่มนี้ให้คำจำกัดความไว้ว่าความดีเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับสิ่งอื่น โดยให้คำจำกัดความว่า “ความดีคือความเห็นชอบ” หรือสิ่งที่ดีคือสิ่งที่ก่อให้เกิดความสุข
2. อธรรมชาตินิยม (Non-Naturalism) นักปรัชญากลุ่มนี้ถือว่าความดี ความถูก ความควร ความไม่ควร ความไม่ดี ไม่ถูกเป็นอิสระที่ไม่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติแต่อย่างใด เป็นคุณสมบัติของสิ่ง ๆ นั้นพวกนี้เห็นว่าการกระทำที่ดีไม่จำเป็นต้องให้สังคมมีความสุข การกระทำที่ดีไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่พอใจ
3. อารมณ์นิยม (Emotionism) ตามทฤษฎีของนักปรัชญาอารมณ์นิยมถือว่า ความดี ความชั่วไม่มีจริง ความถูกผิด ควรไม่ควร ไม่มีจริง การพูดถึงเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องไร้สาระ การพูดว่าดี ไม่ดี ถูก ไม่ถูก ควร ไม่ควร เป็นเรื่องของอารมณ์แต่ละคน

เฉลิมเกียรติ ฝึนวนล (ม.ป.ป.) เขียนหนังสือเรื่อง “**อภิจริยศาสตร์**” กล่าวถึงอภิจริยศาสตร์ว่าเป็น การศึกษาเรื่องของจริยธรรมในเชิงปรัชญา โดยอภิจริยศาสตร์มีลักษณะคือเน้นการใช้เหตุผลและวิเคราะห์ ผูกพันกับการแสวงหาความจริงในเนื้อหาของจริยธรรม เช่น พยายามหาคำตอบว่าอะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับ มนุษย์อะไรเป็นเกณฑ์ตัดสินการกระทำที่ดีหรือถูกรวมถึงคุณค่าทางจริยธรรมมีอยู่จริงหรือไม่ ถ้ามีคืออะไร และมีวัตถุประสงค์เชิงทฤษฎีคือการแสวงหาความรู้ดังกล่าวไม่ได้มุ่งสอนอบรม

2.2. จริยศาสตร์กับศาสตร์ด้านต่าง ๆ

ชัยวัฒน์ อัทพัฒน์ (2520) เขียนหนังสือเรื่อง “**จริยศาสตร์ ETHICS (MORALPHILOSOPHY)**” กล่าวว่าจริยศาสตร์นั้นมีความสัมพันธ์กับศาสตร์อื่น ๆ เช่นกันโดยจะสามารถแบ่งแยกออกได้เป็นหลายศาสตร์ ดังนี้

1. จริยศาสตร์และรัฐศาสตร์มีจุดมุ่งหมายและเนื้อหาต่างกัน จริยศาสตร์มีจุดมุ่งหมายอยู่ที่ความสุข และความสำเริงของปัจเจกชน และมีเนื้อหาเกี่ยวกับอุดมคติทางศีลธรรม เช่น ความดี เจตนา เหตุผลและการกระทำของปัจเจกชน ส่วนรัฐศาสตร์มีจุดมุ่งหมายอยู่ที่ความผาสุกของมวลชนและมีเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของมวลชน มีหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมต่าง ๆ ของมวลชนที่แสดงออกมา

2. ความสำคัญระหว่างจริยศาสตร์กับสังคมศาสตร์ ทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดมนุษย์ไม่ อาจอยู่ในสังคมภายนอกได้เพียงจินตนาการ มนุษย์มีความคิดเป็นของตนเองเกี่ยวกับความดีและความชั่วและการกระทำของมนุษย์นั้นต้องได้รับการยอมรับทางสังคม

3. ความสัมพันธ์ระหว่างจริยศาสตร์กับจิตวิทยา จริยศาสตร์กับจิตวิทยาได้ร่วมกันศึกษาความสัมพันธ์ของเจตนา กับพฤติกรรมที่แสดงออกมา เจตนา กับความต้องการ ความคิดความตั้งใจ จิตวิทยาได้ศึกษาพฤติกรรมตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในใจ ไม่ได้พิจารณาว่าถูกหรือผิด ส่วนจริยศาสตร์ศึกษาถึงความถูกผิดชั่วดีและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทางศีลธรรม

1.5 ขอบเขตการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาจากอนิเมะญี่ปุ่นเรื่องไซโคพาส ถอดรหัสล่า จำนวน 22 ตอน
2. ศึกษาโดยใช้กรอบแนวคิดทางปรัชญาที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวิเคราะห์

1.6 วิธีการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและบทความที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดปรัชญาและการวิเคราะห์ทฤษฎีปุ่น
2. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดปรัชญาทั้งเอกสารภาษาไทยภาษาต่างประเทศและสื่ออิเล็กทรอนิกส์
3. เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

1.7 นิยามศัพท์

ไซโคพาส (Psycho-Pass) หมายถึง ค่าที่เกิดจากการวัดลักษณะนิสัยและสภาพจิตใจของมนุษย์ ข้อมูลทั้งหมดที่วัดได้จะถูกบันทึกและควบคุม หากมีค่าไซโคพาสผิดปกติซึ่งอาจจะทำให้คน ๆ นั้นกลายเป็นอาชญากรก็จะส่งเข้าบำบัดสภาพจิตใจเพื่อให้กลับมาใช้ชีวิตตามปกติได้อีกครั้ง และสามารถบอกอาชีพที่เหมาะสมกับเราในอนาคต ความชอบส่วนตัวหรืองานอดิเรกก็ได้หากทำตามนั้นก็ดำเนินชีวิตไปได้อย่างปกติสุข

ระบบซิบิล (Sibyl System) หมายถึง ระบบสนับสนุนการดำรงชีวิตทั่วไป สามารถวิเคราะห์แยกแยะไซโคพาสของชาวเมืองและตัดสินสภาพจิตใจเล็ก ๆ หรือความเหมาะสมทางอาชีพควบคุม โดยกระทรวงสาธารณสุข ไม่มีการแบ่งแยกทางอาชีพหรือช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน ไม่ว่าใครก็สามารถอยู่ในสังคม โดยได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมเป็นระบบการสร้างสังคมอุดมคติ

ค่าสัมประสิทธิ์อาชญากรรม หมายถึง เป็นค่าที่แสดงแนวโน้มในการเป็นอาชญากร ซึ่งวัดด้วยพารามิเตอร์ที่ประกอบอยู่ในไซโคพาสหากมีค่านี้เกินมาตรฐานถึงจะยังไม่ได้ทำอะไรผิดก็ต้องถูกควบคุมตัวในฐานะผู้ต้องสงสัยว่ามีค่าอาชญากรรมแฝง

โดมิเนเตอร์ (Dominators) หมายถึง ระบบตรวจจับและปราบปรามอาชญากรรมแบบพกพา เป็นปืนที่มีแต่หน่วยเฝ้าระวังและหน่วยปฏิบัติการเท่านั้นที่จะใช้งานได้ สามารถทำได้ด้วยการเชื่อมต่อสัญญาณกับระบบซิบิลและผู้ใช้งานที่รองรับระหว่างที่เชื่อมต่อกับผู้ใช้งานจะมีแต่ผู้ที่ถือนั้นที่ไดยินเสียงของระบบเมื่อทำการอ่านค่าสัมประสิทธิ์อาชญากรรมของผู้ต้องสงสัยแล้วและตัดสินว่ามีความเป็นอาชญากรระบบจะทำการปลดเชฟตี้ให้ผู้ใช้งานทำการยิงเพื่อจับกุมหรือวิสามัญได้ทันที โหมดพื้นฐานที่อยู่ในสภาพรักษาความปลอดภัยคือพาราไรเซอร์ (Non-Lethal Paralyzer) แต่หากเป้าหมายมีค่าอาชญากรรมสูงและตัดสินแล้วว่า เป็นภัยจะเปลี่ยนโหมดเป็นเอลิมีเนเตอร์ (Lethal Eliminator) ว่าง้ออาชญากรทิ้งได้เลย นอกจากนี้ยังมีโหมดทำลายล้างเรียกว่าเดสทรอยดีคอมโพเซอร์ (Destroy Decomposer) ด้วยแต่ในบางพื้นที่ระบบซิบิลก็เข้าไม่ถึงจึงใช้งานไม่ได้

2. ความหมายและแนวคิดปรัชญา

2.1 ความหมายของวิชาปรัชญา

ปรัชญา คือวิชาที่ว่าด้วยหลักแห่งความรู้และความจริง ซึ่งภาษาอังกฤษ คือ Philosophy โดย Philo แปลว่าความรักและ Sophia แปลว่าการรู้ เมื่อนำมารวมกันจึงเป็นความรักในการรู้ หรือความรักในปัญญาดังนั้นแล้ว ปรัชญาคือศาสตร์ที่เกี่ยวกับการแสวงหาความรู้ความจริงเพื่ออธิบายเหตุการณ์และลักษณะสิ่งต่างตามหลักและเหตุผลอย่างกว้าง ๆ โดยใช้หลักของตรรกวิทยาเป็นเครื่องมือ โดยปรัชญาเริ่มต้นขึ้นจากความสงสัยต่อโลกต่อตัวเองต่อสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา มุ่งพยายามที่จะค้นหาคำตอบเกี่ยวกับจุดประสงค์ในการชีวิตอยู่ ศีลธรรมและจิตสำนึกของมนุษย์

จากคำนิยามข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปรัชญา เป็นวิชาที่ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ โลก ธรรมชาติ และชีวิต หรือแม้กระทั่งศีลธรรมจรรยา โดยปรัชญาพยายามประมวลเหตุการณ์ และความรู้ต่าง ๆ เพื่อหาข้อยุติที่แน่นอน และวิชาปรัชญาไม่ใช่ว่าด้วยเรื่องความรู้เพียงอย่างเดียว แต่วิชาปรัชญาพยายามที่จะค้นหาว่าแสวงหาความจริง ความรู้ที่แน่นอน และสามารถอธิบายทุกสิ่งทุกอย่างได้ โดยปรัชญานั้นถือเป็นวิชาที่ไม่มีถูกหรือผิดแบบตายตัว แต่ละทฤษฎีหรือแนวคิดสามารถคิดได้หลายหลายแบบแตกต่างกันออกไปในแต่ละมุมมอง โดยพิจารณาจากฐานเหตุผลที่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือประกอบ นอกจากนี้สาขาของวิชาปรัชญานั้นสามารถแบ่งออกเป็นได้หลายวิชาสาขา แต่ที่จะศึกษาในหัวข้อวิจัยต่อไปนี้เป็น จริยศาสตร์

2.2 ความหมายของจริยศาสตร์

คำว่าจริยศาสตร์ แยกได้ 2 คำคือ จริยะะ รากศัพท์มาจากภาษาบาลี แปลว่าความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติ คำว่าศาสตร์ รากศัพท์มาจากภาษาสันสกฤต แปลว่าวิชาความรู้ เมื่อนำคำทั้งสองมารวมกันเป็นจริยศาสตร์ ตามรากศัพท์แปลว่า วิชาว่าด้วยความประพฤติหรือกิริยาที่ควรประพฤติ จริยศาสตร์ตรงกับภาษาอังกฤษ คือ Ethics รากศัพท์มาจากภาษากรีก Ethos แปลว่า อุปนิสัย ความประพฤติ เมื่อนำมาใช้ภาษาอังกฤษถูกดัดแปลงเป็นรูปศัพท์ใหม่คือ Ethics แปลว่า การศึกษามาตรฐานของความประพฤติและการตัดสินใจทางศีลธรรม กล่าวได้ว่า จริยศาสตร์เป็นวิชาที่พิจารณาถึงเกณฑ์ที่ว่าด้วยความดี ความชั่ว ความถูก ความผิด สิ่งที่ควรเว้น สิ่งที่ควรทำ นอกจากนี้ยังเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยศีลธรรม หลักศีลธรรม กฎที่ว่าด้วยความประพฤติและพฤติกรรม

จากที่กล่าวมาในข้างต้นนี้ ย่อมสรุปได้ว่าจริยศาสตร์หมายถึงศาสตร์ในการวัดหรือตัดสินในคุณค่าการกระทำของมนุษย์ การค้นหาว่าแท้จริงแล้วสิ่งไหนดี นิยามของคำว่าดี ในแต่ละคนคืออะไร เราจะใช้เกณฑ์การตัดสินไหนในการมาบอกว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูก ที่ดีแล้ว ซึ่งการศึกษาเรื่องจริยศาสตร์นั้นคือการศึกษาวิชาจริยศาสตร์ มีลักษณะสำคัญ 4 ลักษณะ หากพิจารณาจากความหมายและเนื้อหา

- ลักษณะแห่งความประพฤติ กล่าวคือ เป็นลักษณะของการกระทำที่พึงบอกถึงสิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำ เป็นลักษณะของการศึกษาว่าการกระทำในรูปแบบใด เรียกว่าควรทำ อันเป็นสิ่งที่ควรยกย่องชมเชย
- ลักษณะที่ว่าด้วยคุณค่า คือ ลักษณะที่พึงบอกถึงความดี ความชั่ว ควร ไม่ควร แห่งความประพฤติ (พฤติกรรม) ของมนุษย์ โดยเปรียบเทียบกับความดีเลิศที่พึง
- ลักษณะที่ค้นหาสิ่งมีค่าสูงสุด คือลักษณะของการแสวงหาจุดหมายปลายทางแห่งชีวิต หรืออุดมคติ ชีวิตของมนุษย์ นั่นคือ การค้นหาว่า อะไรคือสิ่งที่มีค่ามากที่สุดในชีวิตมนุษย์ มนุษย์เราเกิดมาควรแสวงหาอะไรในชีวิต จึงจะถือว่าเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ หรือเป็นชีวิตที่มีคุณค่าอย่างแท้จริง และมีเหตุผล อะไรที่จะแสดงให้เห็นได้ชัดว่า สิ่งที่ควรแสวงหาอันมีค่ามากที่สุดและมีความสำคัญต่อชีวิตมากที่สุด ทั้งในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ
- ลักษณะที่เป็นนามธรรม คือลักษณะของการศึกษาเรื่องเหตุผลที่อยู่เหนือข้อเท็จจริงที่เป็นรูปธรรม ลักษณะที่เป็นนามธรรมคือลักษณะการใช้เหตุผลในเชิงวิเคราะห์ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ควรจะเป็น

2.2.1 ขอบเขตของจริยศาสตร์

ขอบเขตในการศึกษาและค้นหา สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ฐานะ คือ

- ฐานะเป็นสาขาหนึ่งของวิชาปรัชญา คือ จริยศาสตร์เป็นสาขาหนึ่งของวิชาปรัชญา เป็นสาขาที่ว่าด้วยความประพฤติหรือกิจการที่ควรประพฤติว่า อะไรดี อะไรชั่ว อะไรควร และอะไรไม่ควร จึงกำหนดขอบเขตขึ้นมาว่า มีหน้าที่ค้นหาหลักการพื้นฐานและความคิดเบื้องต้น เกี่ยวกับการกระทำของมนุษย์ ดังนั้นทฤษฎีด้านจริยศาสตร์ จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้เหตุผลเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติต่อโลกและชีวิต ซึ่งจะเป็นมาตรฐานสากลที่นำไปตัดสินการกระทำของมนุษย์ `หรือตั้งคำถามว่ามีมาตรฐานสากลดังกล่าวอยู่หรือไม่

- ฐานะที่เป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง คือ ศาสตร์แขนงที่ศึกษาเกี่ยวกับความประพฤติของมนุษย์ ตลอดจนจุดหมายอันเป็นอุดมคติชีวิต ดังนั้น ขอบเขตของจริยศาสตร์ในฐานะเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งในบรรดาศาสตร์ทั้งหลาย จึงกำหนดหน้าที่ในการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

- ความดี ความชั่ว ความถูก ความผิด ควร ไม่ควร เกี่ยวกับการกระทำของมนุษย์
- ลักษณะของการกระทำที่มีค่าหรือคุณค่า ที่เรียกว่า การกระทำดี
- มาตรการหรือเกณฑ์ที่จะใช้ตัดสินค่าทางจริยะ คือ ความถูก ความผิด ความควรไม่ควร เกี่ยวกับการกระทำของมนุษย์
- แสวงหาความชัดเจนทางเหตุผล หมายถึง การค้นหาเหตุผลที่เพียงพอเพื่ออธิบายให้แจ่มแจ้งสมเหตุสมผล อันเป็นการตอบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องคุณธรรมและการมีอยู่ของคุณธรรม

2.2.2 เนื้อหาของจริยศาสตร์ สามารถจำแนกคร่าว ๆ ได้ 3 ประเด็น

1. เนื้อหาที่ว่าด้วยอุดมคติชีวิต คือ เนื้อหาที่กล่าวถึงการอธิบายและวิเคราะห์เกี่ยวกับประเด็นปัญหาเรื่องค่าหรือคุณค่า (Value) เช่นถามว่า คุณค่า คืออะไร อะไรคือค่าทางจริยธรรม และอะไรคือสิ่งที่มีค่าสูงสุด อันเป็นจุดหมายปลายทางแห่งชีวิต หรือมนุษย์เกิดมาควรแสวงหาอะไรให้แก่ชีวิต ซึ่งประเด็นเหล่านี้ ที่นำมาอธิบายและวิเคราะห์เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอุดมคติชีวิตทั้งสิ้น

2. เนื้อหาที่ว่าด้วยเกณฑ์การตัดสินทางจริยะ กล่าวคือ เนื้อหาที่เป็นส่วนกล่าวถึงประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการกระทำหรือพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งอธิบาย อภิปราย ถกเถียงและวิเคราะห์การกระทำของมนุษย์ว่า กระทำการในลักษณะใดถือว่าถูก หรือเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ ประเด็นปัญหาที่เชื่อมโยงต่อจากปัญหาได้แก่ อะไรคือเกณฑ์หรือมาตรการที่ใช้ตัดสินได้ว่าการกระทำเช่นนั้นถูกหรือเป็นการกระทำที่พึงประสงค์

3. เนื้อหาที่ว่าด้วยปัญหาในอภจริยศาสตร์ คือ เนื้อหาที่อภิปรายถกเถียงวิเคราะห์ในเรื่องธรรมชาติของค่าหรือคุณค่า เช่น ประเด็นปัญหาที่ว่า อะไรคือความดี และความดีมีจริงหรือไม่ เราสามารถให้คำจำกัดความหรือความหมายคำว่า “ดี” ได้หรือไม่ ตลอดถึงประเด็นปัญหาเกี่ยวกับค่าทางจริยธรรมที่ว่า ค่าหรือคุณค่า มีลักษณะอย่างไร กล่าวได้ว่าปัญหาอภจริยศาสตร์เป็นปัญหาพื้นฐานที่สุด เพราะเป็นปัญหาสำคัญที่จะนำไปสู่การกระทำของมนุษย์ ทั้งในส่วนที่เป็นปัจเจกชนและสังคม เพราะการกระทำของบุคคลหรือสังคม ย่อมมีจุดหมาย จุดมุ่งหมายจึงเป็นรากฐานที่ผลักดันให้เกิดการกระทำ

2.3 ความหมายของอภจริยศาสตร์ (Meta-Ethics)

เป็นศัพท์ที่เพิ่งมีมาในภายหลังในศตวรรษที่ 20 เป็นการศึกษาจริยศาสตร์ เป็นการศึกษาในอีกระดับซึ่งอภจริยศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ทำหน้าที่ศึกษาถึงที่มาและวิวัฒนาการของคำศัพท์เกี่ยวกับจริยธรรม โดยอภจริยศาสตร์มีลักษณะเน้นการใช้เหตุผลและวิเคราะห์ผูกพันกับการแสวงหาความจริงในเนื้อหาของจริยธรรม เช่น พยายามหาคำตอบว่า อะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์ อะไรเป็นเกณฑ์ตัดสินการกระทำที่ดีหรือที่ถูกรวมถึงคุณค่าทางจริยธรรมมีอยู่จริงหรือไม่ ถ้ามีคืออะไร และมีวัตถุประสงค์เชิงทฤษฎีคือการแสวงหาความรู้ดังกล่าว ไม่ได้มุ่งสอนหรืออบรมแต่ประการใด

2.4 ประโยชน์ของจริยศาสตร์

ในการศึกษาจริยศาสตร์ ถ้ามีความรู้และความเข้าใจในจริยศาสตร์อย่างถ่องแท้ จะสามารถเป็นประโยชน์อย่างมากให้แก่มนุษย์ที่อยู่รวมกันเป็นหมู่คณะ เพราะจริยศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการทำความเข้าใจเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมทั้งหมดของมนุษย์ว่า การกระทำ พุด และคิดอย่างไรถึงว่าถูก ดี หรือควร ความรู้ความเข้าใจจะมีผลให้มนุษย์ประพฤติในทางที่ถูกต้อง ก่อให้เกิดความสงบ ความเจริญ ทั้งในส่วนปัจเจกชนและสังคมอย่างยั่งยืน ดังนั้น ประโยชน์จากการศึกษาจริยศาสตร์ มีดังนี้

1. ช่วยให้ผู้รู้ว่าการทำอะไรในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทั้งในส่วนบุคคลและสังคม เช่นนั้นแล้ว จริยศาสตร์จึงศึกษาและวิเคราะห์หาความจริงของการกระทำของมนุษย์ว่า การกระทำในลักษณะใด จะมีผลสะท้อนกลับมาก่อให้เกิดผลบวกหรือลบ กล่าวคือ การกระทำชนิดใดควรหรือไม่ควรทำ เมื่อรู้ชัดเจนถึงผลที่จะเกิดขึ้น จะช่วยให้บุคคลและสังคมเลือกได้ว่า การกระทำเช่นนี้ควรประพฤติปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

2. ช่วยให้ผู้รู้จักคุณค่าที่แท้จริง งามนุษย์เกิดมาทุกคนล้วนปรารถนาและแสวงหาสิ่งที่ดี หรือสิ่งที่มีค่าให้แก่ตนเองเสมอ แต่สิ่งที่ดีหรือมีค่านั้น ความเข้าใจในการมองและการตีค่าคนเรา อาจใช้ความรู้และความเชื่อแตกต่างกัน ปัญหาจึงเกิดขึ้นมาว่า อะไรคือสิ่งที่มีค่าควรแก่ การแสวงหาให้แก่ชีวิต จริยศาสตร์จึงศึกษาและค้นคว้าหาคำตอบต่อคำถามข้างต้นและเสนอทัศนะในเรื่องสิ่งที่ดีหรือมีคุณค่าไว้มากมาย ซึ่งมนุษย์จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงสิ่งที่มีค่าแท้และไม่แท้เป็นพื้นฐาน

3. ช่วยให้ผู้สำนึกในหลักศีลธรรมและธรรมจรรยาอย่างมีเหตุผลที่มีน้ำหนักรองรับ จริยศาสตร์เสนอให้ผู้พิจารณาถึงสำนึกในเรื่องศีลธรรมและจริยธรรมว่า อะไรควรละเว้น หมายถึง คนเราแยกได้ว่า อะไรคือความดี ควรประพฤติปฏิบัติ และอะไรคือความชั่ว ไม่ควรประพฤติปฏิบัติ และอธิบายเหตุผลตามความเป็นจริงได้อย่างมีน้ำหนักเหตุผลที่เพียงพอ

4. ช่วยให้ผู้รู้จักและพิจารณาเกณฑ์การตัดสินทางจริยะได้ถูกต้อง จริยศาสตร์ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับเกณฑ์ต่าง ๆ อันเป็นมาตรการทางศีลธรรมและจริยธรรม เช่น ประเด็นปัญหาเหล่านี้คือ เกณฑ์ที่นำมาตัดสินค่าทางจริยธรรม มีลักษณะอย่างไร มีกี่เกณฑ์ มีเพียงเกณฑ์เดียวหรือมากกว่านั้น แต่ละเกณฑ์มีเหตุผลที่เพียงพอหรือไม่ อย่างไร และเกณฑ์ที่เป็นสากลมีจริงหรือไม่

5. ช่วยให้ผู้สามารถวิเคราะห์ความมีอยู่ของค่า หรือคุณค่า (Value) อันหมายถึงการตัดสินดีและชั่ว การที่เรากล่าวถึงความซื่อสัตย์เป็นสิ่งที่ดี คำว่า ดี เราสามารถให้ความหมายหรือคำจำกัดความได้หรือไม่ หรือคำว่าดีเป็นเพียงคำพูดลอย ๆ ไม่มีความหมายแต่ประการใด ซึ่งหากศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแจ่มชัด จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากต่อทุกคนและสังคม

2.5 ปรัชญากับอุดมคติชีวิต

อุดมคติชีวิต หมายถึง จินตภาพที่เรามีและถือว่าเป็นมาตรฐานแห่งความดี ความงาม และความจริงทางใดทางหนึ่ง ที่มนุษย์มองเห็นเป้าหมายสูงสุดแห่งความเป็นอยู่ของตน กล่าวคือ มนุษย์ดำเนินชีวิตไปอย่างมีจุดหมายปลายทางและเป้าหมายของแต่ละคน ย่อมมาจากพื้นฐานทางสติปัญญาที่มีความรู้และความเข้าใจของตนแตกต่างกันออกไป ด้วยสาเหตุดังกล่าว จึงทำให้มนุษย์มีทัศนะเรื่องอุดมคติชีวิตแตกต่างกัน และเป็นสาเหตุให้การดำเนินชีวิตแตกต่างกัน โดยในทัศนะของนักปรัชญา ได้แบ่งเป็นอย่างน้อยมีโลกทัศน์ 4 แบบ โดยมนุษย์เกิดมามีทัศนะต่อโลกและชีวิตแตกต่างกัน

- จิตนิยม (Idealism) การมองโลกและชีวิตของคนกลุ่มจิตนิยมเน้นไปในด้านจิตใจว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเห็นว่า คุณค่าหรือศักดิ์ศรีของมนุษย์อยู่ที่จิตใจ ไม่ใช่วัตถุหรือสิ่งภายนอกใด ๆ มนุษย์ต่างจากสัตว์อื่น ๆ เพราะมีสติปัญญา ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์รู้จัก ความจริง ความดี และความงาม ด้วยเหตุนี้ ปัญญาอันสิ่งที่เป็นสิ่งที่มีค่ามากที่สุดในชีวิต กลุ่มอุดมคตินิยมจะมองว่า ปัญญาทั้งหลายที่เกิดขึ้น มีสาเหตุพื้นฐานมากจากจิตใจเป็นหลัก หากมนุษย์เราได้รับการปลูกฝัง อบรม และพัฒนาทางด้านจิตใจให้ดีแล้ว ปัญหาทั้งหมดก็จะไม่มีและไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน ในทัศนะของกลุ่มจิตนิยม โลกแห่งวัตถุเป็นโลกแห่งความไม่แน่นอน และเป็นโลกที่หาความจริงยังยืนยันไม่ได้ โลกแห่งวัตถุจึงมีค่าน้อยกว่าโลกแห่งนามธรรม (จิตใจ) ดังนั้นแล้ว จิตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะปัญหาทั้งหลายมีสาเหตุมาจากจิต หากจิตของแต่ละคนไม่ดี แต่ละคนจึงมีปัญหาตามมา ถ้าต้องการให้คนเราเป็นคนดี จำเป็นต้องอบรมจิตใจของคนให้ดี

- สสารนิยม (Materialism) การมองโลกและชีวิตของกลุ่มสสารนิยมเน้นไปทางด้านวัตถุว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยกล่าวว่า วัตถุหรือสสารเป็นสิ่งที่อยู่จริง มองเห็นและจับต้องได้ เราสามารถพิสูจน์ความมีอยู่ของวัตถุต่าง ๆ ได้ด้วยประสาทสัมผัส จึงยืนยันได้ว่า โลกแห่งวัตถุเป็นโลกแห่งความจริง ในทัศนะของกลุ่มสสารนิยม ปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้น ไม่ได้เกิดจากจิตใจ แต่เกิดจากวัตถุภายนอกเป็นเหตุสำคัญ

- มนุษยนิยม (Humanism) กลุ่มมนุษยนิยมมองโลกและชีวิตโดยเน้นถึงความสมดุลระหว่างจิตใจและวัตถุภายนอก เพราะมีความเชื่อว่า มนุษย์เราเกิดมามีความต้องการสิ่งตอบสนอง 2 ทางคือ ทางกาย และทางจิตใจ ดังนั้น วัตถุและจิตใจจึงมีความสำคัญพอ ๆ กัน มนุษย์มีความสมบูรณ์ (Perfection) ไม่ได้ หากให้ความสำคัญเพียงด้านใดด้านหนึ่ง หากมนุษย์ให้ความสำคัญทั้งร่างกายและจิตใจให้สมดุลกัน การดำเนินชีวิตย่อมไม่ก่อให้เกิดปัญหา

- อารมณ์นิยม (Emotionism) กลุ่มอารมณ์นิยมมีความเห็นว่า โลกนี้ไม่มีอะไรจริง ไม่มีอะไรเป็นแก่นสาร นอกจากอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ ความรู้สึกหรืออารมณ์คือสิ่งแท้จริงและเป็นแก่นแท้ของมนุษย์ ดังนั้น มนุษย์ควรทำตามความรู้สึกของตน ในทัศนะของกลุ่มอารมณ์นิยมคนเราแต่ละคน

ย่อมมีเอกลักษณ์เฉพาะตน หากมนุษย์ได้แสดงเอกลักษณ์ของตนออกมาอย่างอิสระเสรี ถือว่าเป็นสิ่งประเสริฐสูงสุด

2.6 มนุษย์กับเกณฑ์การตัดสินจริยธรรม

ปัญหาสำคัญประเด็นหนึ่งในจริยศาสตร์ คือ ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการหรือเกณฑ์การตัดสินค่าทางจริยธรรม ซึ่งเป็นเรื่องการถกเถียงและโต้แย้งกันตลอดมาว่าเมื่อมีการตัดสินหรือชี้ขาดการกระทำของมนุษย์ว่าอย่างนี้ถูก หรืออย่างนี้ดี ตลอดถึงการกระทำอย่างนี้ผิด ถ้าเราตัดสินว่า การกระทำอย่างนี้ถูก และการกระทำอย่างนี้ผิด เป็นต้น เราสามารถอธิบายหรือให้เหตุผลที่เพียงพอได้หรือไม่ หรือหากคนเราตกอยู่ในสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง มีหลักการใดหรือไม่ที่จะชี้แนะเขาว่าควรทำแบบนี้ ไม่ควรทำแบบนั้น เป็นต้น ดังนั้น ทักษะเกี่ยวกับเกณฑ์การตัดสินค่าทางจริยธรรม แยกเป็นกลุ่มได้ดังนี้

1. ลัทธิสัมพัทธนิยม (Relativism) ได้ให้ทัศนะว่าค่าทางจริยธรรมมีลักษณะเป็นอัตวิสัย (subjective) หมายถึงค่าทางจริยธรรมสัมพันธ์กับปัจจัยและเงื่อนไขภายนอก ไม่มีค่าในตัวเองและไม่เป็นอิสระ ปัจจัยและเงื่อนไขภายนอกจะเป็นเครื่องกำหนดค่าทางจริยธรรม และค่าทางจริยธรรมเป็นภาวะที่ไม่แน่นอนตายตัว จะเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยและเงื่อนไขเหล่านั้น เพราะฉะนั้น กลุ่มสัมพัทธนิยมจึงเห็นว่า มาตรการหรือเกณฑ์การตัดสินค่าทางจริยธรรมมีหลายเกณฑ์และไม่มีเกณฑ์ใดสมบูรณ์ในตัวเองหรือเป็นสากล ดังนั้น การตัดสินค่าทางจริยธรรมต้องอาศัยเกณฑ์ต่าง ๆ ในทัศนะของลัทธิสัมพัทธนิยม มาตรการหรือเกณฑ์ทั้งหลาย ไม่มีมาตรการหรือเกณฑ์หนึ่งเกณฑ์ใดดีกว่าหรือสูงกว่า ทุกเกณฑ์มีล้วนความสำคัญในตัวเอง
2. ลัทธิมโนธรรมนิยม (Consciencialism) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับมาตรการทางศีลธรรมว่า เกณฑ์ตัดสินความดี ความชั่ว หรือความถูก ความผิด ขึ้นอยู่กับมโนธรรมเป็นสำคัญ คำว่ามโนธรรม หมายถึงสำนึกที่มนุษย์ทุกคนมีโดยธรรมชาติในฐานะที่เกิดมาเป็นมนุษย์ ลัทธิมโนธรรมนิยมเห็นว่าค่าทางจริยธรรมมีลักษณะเป็นวัตถุวิสัย หมายความว่า ค่าทางจริยธรรมมีอยู่จริงและเป็นอิสระในตัวเอง นั่นคือ ค่าของสิ่งใดย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งนั้น และเกณฑ์การตัดสินก็ขึ้นอยู่กับสิ่งนั้นไม่ขึ้นกับสิ่งอื่น ไม่ว่าจะเป็นบุคคล สังคม เวลา หรือสถานที่ แต่วัตถุจะเป็นตัวชี้ขาดคุณค่า
3. ลัทธิประโยชน์นิยม (Utilitarianism) มีทัศนะว่า การที่จะตัดสินว่า อะไรดี อะไรชั่ว หรืออะไรถูก อะไรผิด จะต้องยึดเอาประโยชน์ของคนจำนวนมากที่สุด หรือยึดถือหลักมสุขเป็นเกณฑ์ การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ ไม่ว่าจะถูก ผิด หรือ ดี ชั่ว ล้วนแต่ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงว่าเป็นประโยชน์ของคน

จำนวนมากที่สุดหรือไม่ ด้วยเหตุนี้ การกระทำอันใดก่อให้เกิดความสุขปริมาณมากที่สุดแก่คนจำนวนมากที่สุด ถือว่าเป็นการกระทำที่ดีที่สุด เพราะลัทธิประโยชน์นิยมมองว่า ความดีกับความสุขเป็นเรื่องเดียวกัน ในทางตรงข้าม การกระทำอันใดก่อให้เกิดความทุกข์ ถือว่า การกระทำอันนั้นผิดหรือไม่ดี

4. ลัทธิเจตนานิยม (Intentionalism) ให้ทัศนะด้านค่าและมาตรการตัดสินค่าทางจริยธรรมว่า ค่าทางจริยธรรมเป็นค่าที่มีอยู่จริงและมีอยู่ในตัวเอง ไม่ขึ้นกับอะไร ความดี ความชั่ว มีลักษณะเป็นวัตถุวิสัย กล่าวคือ หากตัดสินการกระทำอันใดว่าดีต้องดีเสมอ โดยไม่มีสิ่งภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะบุคคล สังคม เวลา สถานที่ หรือ สภาพแวดล้อมใด ๆ

3. การวิเคราะห์แนวคิดทางปรัชญาในอนิเมะญี่ปุ่นเรื่อง ไชโค पास ถอดรหัสล่า

ไชโค पास ถอดรหัสล่า (PSYCHO-PASS) เป็นอนิเมะ ที่เขียนบทโดย อูโรบุจิ เก็น โดยอนิเมะเรื่องนี้เอาความเป็นไซไฟ-ดิสโทเปียมาผสมกับแนวคิดทางปรัชญา รวมถึงนำธีมหรือแนวเรื่องเกี่ยวกับตำรวจสืบสวน สไตร์ญี่ปุ่นเข้ามาใช้ มีบทที่ถนัดทั้งคำถามให้คนดูได้ทบทวนตัวเอง และมีเนื้อหาหรือภาพบางฉากที่รุนแรงจึงไม่เหมาะกับผู้ชมทุกเพศทุกวัย ผู้ชมส่วนใหญ่จึงมักเป็นผู้ใหญ่ อนิเมะเรื่องนี้มีพื้นหลังในเรื่องคือสังคมของประเทศญี่ปุ่นในยุคอนาคต ที่ทุกอย่างเต็มไปด้วยเทคโนโลยี ความเจริญก้าวหน้า ความทันสมัย และถูกปกครองควบคุมโดยระบบที่ชื่อว่า “ซีบิลซิสเต็ม”

ในเรื่องไชโค पास ถอดรหัสล่า นี้ได้มีการกล่าวเล่าถึง ซีบิลซิสเต็ม (Sibyl System) ว่าเป็นระบบเครือข่ายที่สามารถจำแนกประชาชนได้ว่าพวกเขาควรจะทำงานในสายงานใด ใช้ชีวิตแบบไหน นอกจากนี้ยังถือได้ว่าเป็นดังพระเจ้าในยุคนั้นก็ว่าได้ เนื่องจาก เป็นสิ่งที่ตัดสินชีวิตคน ว่าคน ๆ นั้นสมควรที่จะมีชีวิตต่อไปหรือไม่ หรือควรที่จะกำจัดทิ้ง ทั้งยังมีระบบวัดค่าความเสี่ยงของมนุษย์แต่ละคนในการก่ออาชญากรรมซึ่งจะทำให้หน่วยงานรัฐสามารถส่งคนไปควบคุมเหตุร้ายก่อนที่เกิดขึ้นจริงได้ ถือเป็นเรื่องที่น่าจะทำให้สังคมสงบสุขดี แต่ถึงอย่างนั้นจะแน่ใจได้อย่างไรว่าภายใต้โลกแสนสงบเช่นนี้ จะไม่มีการอยู่เหนือระบบ เกิดขึ้น รวมถึงอิสรภาพของมนุษย์มันควรจะถูกรักษาหรือไม่ หรือมันควรเป็นแบบไหนกันแน่

จุดเริ่มต้นของทุกสิ่งในเรื่องคือ เมื่อความเจริญทางด้านเทคโนโลยีเข้ามามีผลกับชีวิตประจำวันของเราอย่างลึกซึ้งแล้ว ไม่ใช่แค่อำนวยความสะดวกให้เราเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวตัดสินว่าเราควรทำอะไร ที่ไหนอย่างไร โดยไม่สามารถที่จะเลือกได้เอง เปรียบเสมือนเครื่องจักรในโรงงานที่มีหน้าที่แค่ทำตามคำสั่ง เมื่อนั้นแล้วคุณค่าความเป็นมนุษย์ของเราจะยังคงอยู่หรือไม่ อิสรภาพที่แท้จริงของตัวเรามีจริงหรือไม่ ภายใต้ระบบสังคมที่เจริญเป็นอย่างมาก

สีเนะโมริ อคาเนะ เป็นเจ้าหน้าที่ใหม่ที่เพิ่งเข้ามาทำงานที่กรมรักษาความปลอดภัยภายใต้สังกัดของ กรมรักษาความปลอดภัย โดยเป็นผู้บังคับใช้ ร่วมกับกิโนะสะ โนบุจิกะ และคนในหน่วยซึ่งไปประกอบไปด้วย มาซาโอกะ โทโยมิ คางาริ ชูเซย์ คุนิสึเกะ ยาโยะอิ และโคงามิ ซินยะ ซึ่งถือเป็นตัวเอกของเรื่อง กรมรักษาความปลอดภัยจะมีหน้าที่ควบคุมดูแล ค่าไซโคพาส ของประชาชน ตรวจสอบความปลอดภัย รวมถึง สืบคดี ต่าง ๆ ในเรื่องนั้น โคงามิ ซินยะ ไล่ล่าคนผู้หนึ่งมาโดยตลอด ซึ่งก็คือ มาคิซิมะ โซโกะ ผู้ที่ต่อต้านในซีบิลซิสเต็ม

ตัวมาคิซิมะนั้นมีความคิดเห็นต่างออกไป เขาไม่เห็นด้วยกับการที่ให้ซีบิลซิสเต็มเข้ามาตัดสินตัวตนของ มนุษย์ และพยายามอย่างยิ่งที่จะทำลายว่าสิ่งที่ทำอยู่ผิดหรือถูกกันแน่ เราสามารถวัดคุณค่าความเป็นมนุษย์ จากแค่ตัวเลขอาชญากรรมหรือแถบสีเท่านั้นหรือ นั่นเป็นสิ่งที่เขาสงสัยและพิสูจน์มาโดยตลอด ซึ่งตัวเขาเป็น คนที่มีค่าสัมประสิทธิ์อาชญากรรมเป็นศูนย์ ซีบิลซิสเต็มไม่สามารถตัดสินตัวตน หรือพิพากษาเขาได้ ด้วยเหตุนี้ ซีบิลซิสเต็มจึงต้องการตัวของมาคิซิมะเป็นอย่างมาก

ตัวมาคิซิมะ เคยกล่าวคำพูดหนึ่งที่ว่า “การที่ผู้คนกระทำการไปตามความตั้งใจของตัวเองต่างหาก คือ ช่วงเวลาที่ชีวิตของพวกเขาคุ้มค่า” เหตุที่กล่าวเช่นนี้ก็เพราะว่า ตัวเขาเชื่อว่าการที่คนเราสามารถคิดและทำไป ตามความตั้งใจของตนเองนั้นถือเป็นเรื่องที่ดีและสมกับความเป็นมนุษย์ ที่ไม่ต้องรับคำสั่งอะไรจากใคร คนทุกคนสามารถที่จะทำอย่างที่ต้องการได้ สอดคล้องกับแนวความคิดตามทัศนะของอารมณนิยมว่า มนุษย์ ควรอยู่ในโลกแห่งความจริง นั่นคือมนุษย์เราควรทำทุกอย่างตามความรู้สึกอยากจะทำ โดยไม่ต้องกังวลหรือ ไม่ต้องสนใจว่าจะเกิดอะไรขึ้น หากมนุษย์ได้กระทำในสิ่งที่ประทับใจหรือรับแรงบันดาลใจ และได้ผลของการ กระทำ ไม่ว่าจะดีหรือเลว สิ่งที่สำคัญที่สุด คือไม่หลอกตัวเอง จากคำพูดนี้เองที่ทำให้เขามีความคิดตั้งใจจะล้มล้าง ซีบิลซิสเต็มลง

ต่อมาทางด้านของโคงามิได้สืบสวนคดีพร้อม ๆ กับตามรอยชายที่ชื่อว่ามาคิซิมะไปด้วย เพื่อแก้แค้น ให้กับเพื่อนของเขาที่ถูกชายผู้นี้บงการคนมาฆ่าตาย

ตัวมาคิซิมะได้แทรกซึมไปตามที่ต่าง ๆ และพยายามที่จะล้มล้างระบบปกครองนี้ โดยมีคนสนิท คือ แชกูซงที่เป็นคนจัดการเรื่องต่าง ๆ ให้ ทั้งพยายามหลอกล่อเด็กนักเรียนให้ก่ออาชญากรรม ก่อจลาจล รวมถึง มีความคิดที่จะทำลายผลผลิตทางการเกษตรเพื่อบีบบังคับให้ประเทศญี่ปุ่นเปิดประเทศ และระบบก็จะ ล่มสลายได้ เพราะไม่อาจที่จะตรวจสอบทุกอย่างได้อย่างในอดีต ก่อนหน้านั้น จากเหตุการณ์ก่อจลาจล ที่กลางเมือง มาคิซิมะและพรรคพวกได้แบ่งหน้าที่กัน โดยทางหนึ่งไปทางโนะนะทาวเวอร์ ซึ่งถือว่าอยู่ใจกลาง เมืองและเป็นที่อยู่ของซีบิลซิสเต็ม เพื่อพิสูจน์ว่าแท้จริงแล้ว ซีบิลซิสเต็มคืออะไร และเป็นสิ่งใดกันแน่ และอีก ทางหนึ่งก่อความวุ่นวาย ทำให้หน่วยสืบสวนก็ต้องแบ่งเป็นสองหน่วยเพื่อตามจับกุมตัวมาคิซิมะให้ได้

โคงามิ สีเนะโมริ ได้ตามรอยมาคิซิมะไปด้านบนของทาวเวอร์ ส่วนคางารินั้นลงไปสำรวจที่ทางใต้ดิน

คางารีได้ตามรอยลงไปที่ได้ดินจนได้เห็นกับตาว่าตัวจริงของซีบิลซิสเต็มทีคอยควบคุมดูแลประชาชนทุกคนนั้น หน้าที่แท้จริงแล้วคือกลุ่มสมองของมนุษย์จำนวนมากซึ่งมีความพิเศษในด้านใดด้านหนึ่ง หรือไม่ก็เป็นสมองของกลุ่มคนที่เลขาอาชญากรรมสัมพันธ์เป็นศูนย์ โดยที่ซีบิลซิสเต็มต้องการตัวของมาคิซิมะแบบที่ยังมีชีวิตอยู่ เพราะต้องการสมองเพื่อให้มาเป็นส่วนหนึ่งของระบบ คอยขับเคลื่อนประเทศให้ไปข้างหน้าต่อไป

สุดท้ายเหตุการณ์ที่โนะนะทาวเวอร์ มาคิซิมะก็ถูกจับกุม ส่วนทางคางารีและแซกซูของนั้นที่ได้เห็น ตัวจริงของซีบิลซิสเต็มก็ถูกกำจัดทิ้ง จากนั้นหลังจากจับกุมมาคิซิมะได้แล้ว ทางซีบิลซิสเต็มก็พยายามที่จะเกลี้ยกล่อมเขาให้มาเป็นส่วนหนึ่งของการปกครองประเทศด้วยกัน แต่ตัวเขานั้นกลับเลือกที่จะไม่เข้าร่วมและหนีออกมาได้ในที่สุด

เมื่อเป็นดังนั้นแล้วทางกรมรักษาความปลอดภัยจึงต้องตามจับกุมมาคิซิมะอีกครั้งหนึ่ง แต่ด้าน โคงามี ต้องการแก้แค้นให้ซาซายามะ แต่ทางกระทรวงต้องการให้จับเป็น ดังนั้นในคดีหนึ่งเขาจึงถูกถอดออกจากหน้าที่ เมื่อเหตุการณ์เป็นแบบนี้เขาจึงตัดสินใจหลบหนีออกจากกรมและไปปรึกษากับอาจารย์ไซกะ เพื่อหาวิธีว่ามาคิซิมะนั้นต้องการที่จะทำอะไรต่อไปจะได้ไปหยุดยั้งและพิพากษาเขาด้วยตัวเอง

และสุดท้ายคนที่รู้ตัวจริงของซีบิลซิสเต็มนอกจากคนที่เสียชีวิตไปแล้วอย่างคางารีและแซกซูของนั้นแล้วก็มีเพียงสี่เนะโมริ อาคาเนะ ที่ระบบยอมเผยความจริงให้รับรู้ว่าเป็นอะไร เพราะหวังไว้ว่าสี่เนะโมริจะยอมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งกับตน

แต่ด้วยอุดมการณ์อันแน่วแน่ของตัวสี่เนะโมริ อาคาเนะ เธอไม่ได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งกับซีบิลซิสเต็ม แต่ก็ยอมจะรักษาความลับเรื่องนี้ไว้ให้ เนื่องจากในสังคมนี้ขาดระบบปกครองที่เรียกว่าซีบิลซิสเต็มไม่ได้แล้ว เพราะถ้าเกิดมีใครรู้ความจริง อำนาจจะเสื่อมคลอน ไม่มีความเชื่อถืออีกต่อไป และถ้าเกิดล้มล้างระบบตอนนี้ทุกอย่างจะหยุดชะงัก ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การปกครอง ทุกอย่างจะกลับไปวุ่นวายอีกครั้ง ร้ายแรงถึงขั้นจลาจล ดังนั้นแล้วเธอได้กล่าวว่า แท้จริงแล้วกฎหมายไม่ได้รักษาประชาชน แต่เป็นประชาชนที่ต้องรักษากฎหมาย เพราะในเมื่อทุกคนรักษาและปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด บ้านเมืองก็จะสงบเรียบร้อย

แต่ในท้ายที่สุด โคงามีก็สามารถกำจัดมาคิซิมะได้ และตัวเขาก็หลบหนีไปจากประเทศญี่ปุ่น ส่วนสี่เนะโมริ สุดท้ายแล้วเธอก็ยังเป็นผู้บังคับใช้ต่อไป ทำหน้าที่รักษา ปกป้องบ้านเมืองด้วยกฎหมายที่เธอเชื่อมั่น

4. สรุปผลการศึกษา

จากแนวคิดทางจริยศาสตร์แบบสัมพัทธนิยม ทำให้ทราบว่าผู้คนในสังคมต่างมีมุมมองความคิดต่อการเป็นคนที่ดี หรือพลเมืองที่ดีได้ โดยการปฏิบัติตามค่านิยมในสังคมที่ได้กำหนดเอาไว้ เนื่องจากสังคมนั้น ๆ จะเป็นผู้ตัดสินการกระทำของเราว่าเป็นสิ่งที่ถูกหรือผิดกันแน่ ดังนั้นแนวคิดที่เห็นได้ชัดในนิเมะญี่ปุ่นเรื่องไซโคพาส ถอดรหัสล่า คือ แนวคิดทางสังคม พบว่า สังคมของคนญี่ปุ่นนั้น มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ผู้คนส่วนใหญ่จะคิดและปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันเสมอ ตามแบบค่านิยมที่เห็นว่าดี หรือคิดว่าถูกต้องตามแบบที่สังคมได้ตีกรอบเอาไว้ หากใครที่คิดต่างออกไป หรือไม่เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ก็มักจะถูกเลือกปฏิบัติ หรือเป็นที่รังเกียจ ถูกเมินเฉย และไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยสามารถเห็นได้จากสังคมในเรื่องซึ่งก็คือ ซีบิลซิสเต็ม เนื่องจากซีบิลซิสเต็มนั้นได้ปลูกฝังความคิดให้เชื่อฟังและทำตามคำสั่งของระบบโดยไร้ข้อกังขาทั้งยังต้องให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดอีกด้วย หากประชาชนคนใดรับฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของซีบิลซิสเต็ม คนผู้นั้นก็จะถูกนับเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และถือเป็นพลเมืองที่ดี เป็นคนที่ดี ได้รับการยอมรับจากสังคม แต่ถ้าผู้ใดที่เพิกเฉย หรือไม่ปฏิบัติตาม ส่วนมากแล้วก็จะถูกมองว่าแปลกแยกและอาจจะถูกสังคมลงโทษทั้งในทางตรง เช่น การถูกจับกุม คุมขัง ร้ายแรงที่สุดถึงขั้นกำจัดทิ้ง หรือโดยทางอ้อม เช่น สังคมไม่ยอมรับ ถูกรังเกียจ กลั่นแกล้งรังแก เป็นต้น

แต่ถึงสังคมญี่ปุ่นจะมีค่านิยมที่เป็นหนึ่งเดียวกัน แต่กลับมีความเห็นแก่ตัวแอบแฝงอยู่ในการปฏิบัติด้วย จากในเรื่องมีฉากที่มีผู้หญิงคนหนึ่งถูกทุบตีจนเสียชีวิตบนถนนกลางเมือง แต่กลับไม่มีใครยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือ เพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องของตนเองอยู่เช่นกัน จากฉากนี้สะท้อนให้เห็นว่า แม้แต่การเพิกเฉยเองก็ถือเป็นสิ่งที่คนในสังคมปฏิบัติ เพราะ ถึงแม้จะดูเป็นหนึ่งเดียวกัน แต่แท้จริงแล้วผู้คนในสังคมก็มีความเห็นแก่ตัวอยู่เนืองด้วยสังคมญี่ปุ่นนั้นเป็นสังคมที่มีความกดดันสูงในทุก ๆ ทาง ไม่ว่าจะด้านการศึกษาเล่าเรียน ด้านการใช้ชีวิต หรือ ด้านการทำงานก็ตาม ดังนั้นการยื่นมือเข้าไปช่วยนั้นอาจจะทำให้ตัวเองเสี่ยง หรือได้รับความเดือดร้อนได้ โดยการกระทำเช่นนี้จะพบได้มากในสังคมเมือง

จากข้างต้นทำให้ทราบว่า ค่านิยมในสังคมญี่ปุ่นนั้นที่ว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันและประพฤติดีปฏิบัติอยู่ในกรอบสังคมที่ดีไว้ มีเนื้อหาสอดคล้องกับแนวคิดจริยศาสตร์ที่ว่า ถึงจะมีความเป็นหนึ่งเดียวกันและประพฤติดีตามที่กำหนดไว้ แต่ถึงอย่างนั้น เราจะสามารถแน่ใจได้อย่างไรว่าที่ทำอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ถูก หรือการที่เราได้แต่ปฏิบัติตามที่ระบบสั่งให้ทำนั้น ความเป็นมนุษย์ของเราในการที่จะตัดสินใจเองในสิ่งต่าง ๆ จะยังมีค่าอยู่หรือเปล่า เพราะการกระทำทุกอย่างถูกตัดสินโดยสังคมอยู่ดีด้วยเหตุนี้จึงเกิดเป็นค่านิยมทางสังคมให้คนยึดถือและปฏิบัติกันมา

จากทั้งหมดที่กล่าวมานั้นพบว่านิเมะญี่ปุ่นเรื่อง ไชโคพาส ถอดรหัสล่า มีเนื้อหาที่สัมพันธ์กับแนวคิดจริยศาสตร์ คือ การค้นหาและวิเคราะห์ว่าการกระทำ และคุณค่าของความเป็นมนุษย์ตัดสินกันที่ตรงไหน อะไรคือสิ่งที่ถูกหรือผิด ความยุติธรรมหรืออำนาจใดที่จะกำหนดตัดสินชีวิตของคน ๆ หนึ่งว่าควรทำอะไรหรือไม่ควรทำอะไร และอิสระที่ได้มานับเป็นอิสระที่แท้จริงหรือเป็นแค่เปลือกนอกที่สังคมคอยพร่ำบอก ว่าทุกคนมีอิสระในตัวเองแต่กลับทำตามอย่างที่ใจต้องการไม่ได้ ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงคำตอบจากการดำเนินเรื่องราวผ่านตัวละครเอกอย่าง สีนโมริ อากาเนะนั้น เธอก็รู้ว่าสิ่งที่เธอทำนั้นบางทีก็ไม่ใช่เรื่องที่ถูกต้องเสมอไป แต่เธอก็ต้องทำเพราะถือว่าเป็นหน้าที่ ที่พึงปฏิบัติ ในเรื่องว่าการบางทีนั้นการกระทำที่เราคิดว่าถูก ในกรณีที่แตกต่างกันออกไป มันอาจจะผิดก็เป็นได้ เพราะเกณฑ์การตัดสินใจของแต่ละคนนั้นก็ย่อมต่างกันออกไปตามแต่ละสถานการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าการที่เราจะตัดสินใคร หรือตัดสินอะไรสักอย่างนั้น ทุกอย่างล้วนขึ้นอยู่กับมุมมองและสังคมเป็นหลัก โดยจะพบว่า ส่วนมากมนุษย์นั้น มักจะถูกสังคมเป็นผู้กำหนดและชักนำให้คิด หรือปฏิบัติกันอย่างเป็นระเบียบ แบบแผน และเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าในโลกเรานั้น ไม่มีกฎเกณฑ์สากลในการตัดสินถึงความถูกต้อง ความผิด ความดี หรือความเลว เพราะสิ่งเหล่านี้มักถูกตัดสินโดยผู้คนในสังคมตามแนวความคิดจริยศาสตร์แบบสัมพัทธนิยม

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์ภาษาไทย

- กীরติ บุญเจือ. (2534). **ชุดพื้นฐานปรัชญาจริยศาสตร์สำหรับผู้เริ่มเรียน**. พิมพ์ครั้งที่6. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เฉลิมเกียรติ ผิวนวล. (ม.ป.ป.). **อภิจริยศาสตร์**. กรุงเทพฯ:สมิต.
- ชัยวัฒน์ อัดพัฒน์. (2520). **จริยศาสตร์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญมี แทนแก้ว,สถาพร มาลีเวชพงศ์,ประพัฒน์ โพธิ์กลางดอน. (2529). **ปรัชญาเบื้องต้น (ปรัชญา ๑๐๑)**. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ:โอเดียนสโตร์.
- ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2553). **การตุนแห่งชาติชนชั้นชีวิต**. กรุงเทพฯ:มติชน.
- วิทย์ วิศทเวทย์. (ม.ป.ป.). **ปรัชญาทั่วไป**. กรุงเทพฯ:อักษรเจริญทัศน์จกท.
- ศรัณย์ วงศ์คำจันทร์. (2536). **ปรัชญาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: บุรพาสานส์.
- สิตางค์ เจริญวงศ์. (2558). **ปรัชญาในภาพยนตร์**. กรุงเทพฯ: ปล่อย.

ฐานข้อมูลออนไลน์

- คนของแผ่นดิน (นามแฝง). (2559). **จริยศาสตร์**. เข้าถึงเมื่อวันที่17 กันยายน 2561
เข้าถึงได้จาก<http://oknation.nationtv.tv/blog/than/2016/06/19/entry-1#top>
- ดวงเด่น นุเรมรัมย์. (2547). **จริยศาสตร์คืออะไร: ความหมายและขอบเขตเนื้อหาของจริยศาสตร์**.
เข้าถึงเมื่อวันที่4 พฤษภาคม 2561.
เข้าถึงได้จาก<http://www.thaicadet.org/PhilosophyReligious/whatisethics.html>
- ดีจึงดี (นามแฝง). (2550). **จริยศาสตร์ (ศาสตร์เพื่อการตัดสินใจศีลธรรมของสังคม)**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 17
กันยายน 2561. เข้าถึงได้จาก<http://oknation.nationtv.tv/blog/owa/2007/06/21/entry-4>
- ปกรณ สิ่งสุริยา. (ม.ป.ป.). **จริยศาสตร์ ETHICS**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2561
เข้าถึงได้จาก<https://dhrammada.wordpress.com/philosophyreligion/>
- มองดี (นามแฝง). (2551). **ปรัชญาคืออะไร**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2561.
เข้าถึงได้จาก<http://oknation.nationtv.tv/blog/sukjai/2008/01/23/entry-7>
- สถิต สมเสงี่ยม. (2559). **ความหมายและขอบเขตของปรัชญา**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2561.
เข้าถึงได้จาก<http://www.satiter.com/2016/08/The-meaning-and-scope-of-philosophy.html>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวสินิธา แซ่ฮุน	
วัน/เดือน/ปีเกิด	24 กันยายน 2539	
ที่อยู่	110/8 หมู่ 6 ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000	
ประวัติการศึกษา		
2561	ปริญญาตรี	อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2557	มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย
2554	มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย
2551	ประถมศึกษา	โรงเรียนบอสโกพิทักษ์